

تحلیلی بر توسعه گردشگری چادگان، بر اساس شاخص اقلیم گردشگری

ساجده کریمی کندزی^{۱*}، عباس تارمست^۲

۱- استادیار و هیئت علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، نطنز، ایران

۲- کارشناس مهندس عمران راه و ساختمان

چکیده

در حال حاضر گردشگری به عنوان یکی از ابزار بسیار مهم در رونق اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است. این صنعت پس از نفت در جایگاه دوم در اکثر کشورها به خصوص کشورهای توسعه یافته به لحاظ اقتصادی و ایجاد اشتغال قرار گرفته است و این نشان از اهمیت بسیار بالای این صنعت بوده و برنامه ریزی دقیق در زمینه آن را می طلبد. به همین منظور در این پژوهش نیز با توجه به وجود پتانسل های بسیار بالای گردشگری (طبیعی و فرهنگی) در شهرستان چادگان در راستای برنامه ریزی اشتغال به برآورد آسایش اقلیم این استان با بهره گیری از شاخص بیوکلیماتیک Terjung در جهت برنامه ریزی توریسم پرداخته شده و در ابتدا به توصیف جذابیت های این شهرستان اقدام و سپس داده های مورد نیاز (کمینه و بیشینه دما و رطوبت) از سایت هواشناسی استخراج و محاسبات انجام پذیرفت. نتایج حاکی از آن بود که در این شهرستان در طول شب در هیچ ماهی شرایط آسایش وجود ندارد و همواره شرایط در محدوده خنک و بسیار خنک قرار دارد. اما نکته جالب در این شهرستان وجود دارد، شرایط آسایش در ۴ ماه گرم سال (خرداد، تیر، مرداد و شهریور) می باشد که اکثر مناطق کشور در این ماه ها دارای شرایط گرم و داغ می باشند و این فرصتی بسیار مغتنم برای سفر به این محدوده می باشد. بنابراین گردشگران می بایست این موارد را مد نظر داشته و در ماه مناسب به استان سفر نمایند یا اینکه برای استفاده از جاذبه های بسیار غنی شهرستان چادگان پیش بینی های لازم را بنمایند و وسایل مورد نیاز را همراه داشته باشند و مسئولین نیز باید نتایج را مد نظر داشته تا بتوانند از آن در زمینه برنامه ریزی و ایجاد هر چه بیشتر کارافرینی و اشتغال استفاده نمایند. در پایان برای بهره برداری بهینه از جذابیت های این شهرستان پیشنهاداتی ارائه گردیده است.

واژه های کلیدی: گردشگری، آسایش اقلیمی، جاذبه، چادگان، اشتغال، کارافرینی.

۱-مقدمه

امروزه یکی از راهبردهایی که اخیراً در اغلب کشورهای جهان یافت شده مورد توجه قرار گرفته، توسعه و گسترش توریسم در نواحی محروم و دارای پتانسیل های لازم برای گسترش گردشگری می باشد (قادر، ۱۳۸۳، ۳۶). اهمیت اقتصادی این بخش در سال ۲۰۰۸ نشان داد که ۹.۶ درصد از محصولات ناخالص داخلی و ۷.۹ درصد از اشتغال جهانی را در بر دارد (scott and lemieux, 2009: 1) و این نشان دهنده اهمیت این صنعت در اقتصاد جهانی و ملی و ضرورت برنامه ریزی در این امر می باشد. یکی از مواردی که می تواند به امر برنامه ریزی در این زمینه کمک شایانی را نماید شناخت شرایط محیطی به خصوص شرایط آب و هوایی آن می باشد. در واقع انسان عملکردش تابعی از شرایط آب و هوایی بخصوص اقلیم منطقه بوده است و خود را با آن تطبیق می داده است و در حال حاضر که گردشگری بیش از پیش رونق یافته است لازم است برای آسایش بیشتر و